

er med Hensyn til § 5. Der er det en mærkelig Sammenblanding af Forholdene, der har gjort sig gjældende; naar man ser nævnt forskjellige Eiendomme heri Byen, saa har man først i Paragrafen kun henvist til Matrifelnummeret, som intet Menneſte kan finde, længere nede i Paragrafen nævner man Gaden, men ikke Gadenummeret. Jeg synes, det er mærkeligt, naar der betegnes en Eiendom, at saa ikke Gadenummeret, men Matrifelnummeret nævnes; naar man ser Gade og det almindelige Nummer nævnt, saa kan Enhver finde Stedet, men naar Matrifelnummeret nævnes, kan det ikke findes. Jeg forstaar ikke, hvad Tanken dermed er, efterſom jeg ser, at det er dette, det mest Upraktiſte, der er brugt ved mange Veiligheder. Hvad angaar den anden Side af Sagen, nemlig at tage Bestemmelse med Hensyn til Kellers Familie, saa tror jeg, jeg tør ſige, at det i det Hele taget gaar med det ſom med det forrige, at vi eller dog den største Del af os, ſom ſidde her, have viſt Keller og hans Virksomhed ſaa varnt i Minde, at vi ville paaffjønne, at der paa det Sted tages ſaa meget humanth Hensyn ſom muligt. Til diſſe almindelige Bemærkninger ſkal jeg indſtrænke mig.

Thorup: Hvad ſelve Principet angaar med Hensyn til Fordelingen af Døbstumme og færlicg Oprettelsen af en Forſkole i Fredericia, hvor man kan prøve og ſe, hvilke Eiendommeligheder der er ved hver enkelt Elev, og hvilke Gyver de have, kan man ikke have Noget derimod, og jeg tror, at det er en meget heldig Ordning i ſin ſtore Almindelighed; der er kun en ſvag Side ved Forſlaget, ſom det foreligger. Det er juſt ikke ſelve Forſlaget, men hvad der ſkuler ſig bag Forſlaget. Det er godt, at man taler om den økonomiſke Side, om at Bygningerne ere billige, men de aarlige Udgifter pr. Elev ville for de forſkjellige Anſtalter blive ſtørre, end de hidtil have været. Naar man ſer paa, hvad der er oplyſt i Kommiſſionsbetænkningen, ſkal en Elev, ſom ſkal paa Stolen i Weile — dette herlige Sted, Weile — koſte 90 Kr. mere aarlig — og det er ikke ſaa lidt — end hvad det nu koſter i Valdersgade. Det gjælder ogſaa om det Inſtitut, ſom ſkal oprettes ved Siden af det gamle Døbstummeinſtitut. Der bliver der en Forſkjel af 170 Kr. pr. Elev imod, hvad det nu koſter i Meiningsgade paa Nørrebro. Det er ogſaa en Side af Sagen, man ſkal ſe paa, idet det vil blive en forøget aarlig Udgift for de Menneſter, ſom ſkulle betale Udgifterne til diſſe ſtakkels Børn. Jeg ſkal ikke opholde mig videre derved, men

jeg har kun villet drage det frem ſom en berettiget Side af Sagen. Der er endnu et andet lille Spørgsmaal, ſom jeg tror, det er rigtigt at omtale. Det kan godt være, at jeg er noget ængſtelig, men jeg tror dog, at man maa være noget forſigtig. Man har da valgt Weile, den deilige Weile By og Weile Dalſtrøg, og det ærede Medlem har jo, ſom naturligt er, navnlig anført, at der ved Weile er ſunde og heldige Både; men det tror jeg dog ikke finder Sted nær ved Byen. Jeg ſkal dog ikke opholde mig nærmere derved. Men af Beretningen om § 1 i Kommiſſionsbetænkningen ſes, at Bygningen vil komme til at ligge ved Foden af en meget ſtor Bakkeſkrant, hvorfor muligviſt meget Vand vilde kunne ſtrømme ned over Skolegrunden, alſaa Grundvandet fra denne Bakke. Nu mener man vel, at naar der graves en Grøft, kunne de lede Vandet udenom hen til en anden Plads; men det kunde dog være, at det i Snevintre og navnlig om Foraaret med stærkt Løbrend kunde være meget vanſkeligt at holde en ſaadan Grøft aaben, uden at den i Løvetrøſt over, og Vandet gif ind over Bygningerne, og i Svintre kunde der maaffe behøves ſtadig et Par Mand til at holde Grøften klar. Det er kun diſſe Betænkneligheder, jeg har med Hensyn til Weile; jeg under Weile den Fortjeneste, den kunde have ved at have diſſe uegentlig døvstumme Børn, ſom hidtil have været ude i Valdersgade. Men jeg tror dog, at Udvalget noget bør have ſin Opmærksomhed henvendt paa diſſe Forhold, ſom Kommiſſionen i ſin Betænkning har oplyſt os om, ſog det er diſſe to Ting, jeg vil tillade mig at fremføre. Naar man vil tale om Økonomi, bliver det for dem, ſom ſkulle udrede Pengene til diſſe Elever, i Fremtiden meget dyrere end hidtil, men man maa jo ſaa naturligviſ ogſaa gaa ud fra, at Dplæringen ſkulde blive bedre, ſkjøndt vi jo Alle anerkjende Kellers Inſtitut og ere den afdøde Keller meget taknemmelige for, hvad han har udrettet; men det er dog naturligt at antage, at denne Undervisning ved at komme ind under Staten, maaffe vilde kunne drives endnu bedre. Jeg vil ſlutte med at ſige, at i de ſtore Principer er jeg enig med Forſlaget, men jeg er noget betænkkelig med Hensyn til det aarlige Budget og med Hensyn til at bygge i Weile.

Berntſen: Ja, det foreliggende Lovforſlag har ogſaa min fulde Sympathi, og jeg haaber, at det vil blive gjort til Gjengæld for en omhyggelig og velvillig Prøvelſe i et Udvalg, men der er dog en Side af Sagen, ſom jeg vil henlede den høitæredede